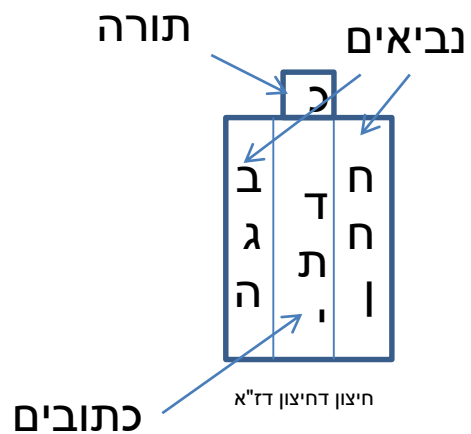
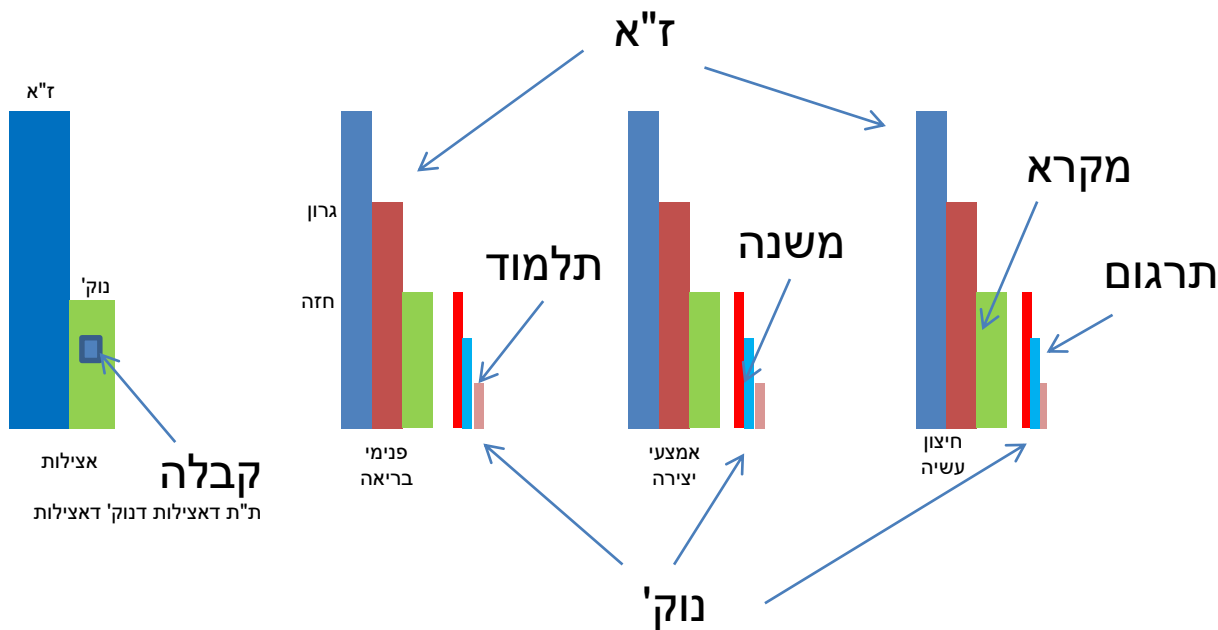


# חק לישראל





# שער ב' שער מאמרי רשבי פי' לר' האריי זצ"ל

ודין רחמים ת"ח זכר דין מלכות נקבה אצל המלכות אין  
 מתפשט ממנה אלא ירך אחד שהוא הוד דין כי למטה  
 ממנה הדין נובר והוא עלמא דטקבא וירטתיה נכללין בכלל  
 יריעות הזכר וזוהי ניכר ויוזא לחוץ כי אם הוד לזרך הדיני;  
 שלמטה ממנה ואפשר שבערך זה הוא ערך ירכי הבינה  
 אל החכמה עליונה כי נגלה שבה בכלל בכלל החכמה וההוד  
 יולא חוץ ממנה לז"א וטקביה אשר הם דינים בערכה אלא  
 ז"א נחפשת מסוף ת"ח והוא הוד מ"ש בס' הזוהר בס'  
 יתרו דרך ע"ט ע"ב ח"ל חכמה שמו ת"ח בנו שיוזא מבין  
 ת"ח שבשניהם מבין הירכיים והוה סוד ו' שבחך הו' כי  
 מבין ירכי הו' ילא ונחפשת עד החוה סוף ירך אביו ואמו  
 והוא בין אביו ואמו והוא סוד בינה בן י"ה. ושערך  
 התפשטותו בזה נלח רחמים ומשם ואילך נחפשת לחוץ הוד  
 שבבינה לזרך המלכות כדפרושים לעיל ונהגלה ת"ח יולא  
 לחוץ בוא"ו שבאות שלישיה שבס' כנ"ל :

## שם

בתיוקן י"ח דרך ל"ד ע"ב ח"ל ובגין דא חיבי  
 קרית ארבע חבורא דארבע שהן דאינן בארבע  
 פרשין דתפילין דיד ובארבע בתי דתפילין דרישא עכ"ל.  
 כנה נודע כי בתוחין דז"א יו אור המקף ואור פניו והנה  
 כשהם בנתינת אור המקף הם ארבעה מוחין מבחין כי  
 הנה התפילין הם אור המקף ואו הם ארבע תרין נלח  
 והוד שנעשין חכמה ובינה והרין עטרין הנכללים בדעת הרי  
 הם ארבעה ואלו הם ארבע שהן אלו הנו' שהם י"הוה  
 אהיה בחכמה ובינה ושם י"הוהוהי כלול משתי שמות  
 הוא בדעת שומין במה שכתבו בסוד הוד התפילין בעשם  
 למה ארבעה בחים דיליה הם כבוד אהיה ושם ביארתי  
 כי זה היה עיבור שני לתת מוחין לז"א בתוך הבינה ולכן  
 הם כבוד אהיה כי כל בחי' התפילין הוא בחי' אור  
 המקף ואין עיבור אלא כבוד אהיה ואו אותם ה' מוחין  
 נעשים לו ארבעה בחים מקיפים ואו חסד גבורה ות"ח  
 שלו נחטלו או ונעשו בחינת (ע"ד) פנימיים ובינה נה' דיניה  
 נעשו לו ארבעה בחים אבל נקבעה הם פרשין ומשם כי  
 נלח והוד דז"א נעשין לה פרשין ולא בחים ואיום כבוד  
 אהיה לפי שאין אהיה אלא כבוד עיבור :

## שם

בתיוקן עשרין דרך מ"ט ע"א ח"ל ומבינה נביאים  
 ואינן נלח והוד וממלכות כחובים ואינן חסד וגבורה  
 ת"ח כליל כולו בו' (ע"ח) ש' כנסיר' פ"א דל"ט ע"א) הנה  
 ביאור המחמד הזה נחבאר בש' א' בשער ההקדמות  
 נדרוש שני כענין עיבור ויניקה ותוחין דז"א. ועוד נחבאר  
 בשער א' בשער ההקדמות נדרוש שני בחמ"ס פרעושי' שהם שלמים:  
**ועוד** ירלה כי לכך נטרקוין בינה' הוא בינה יסוד נלח  
 הוד רמזו אל מ"ש בתקונים כי הנביאים מתנבאים  
 מן השוקים שהם גלח והוד ודי בזה (עין ד"ח ד"ט דז"ן ע"א  
 ודס"ט ע"ד). עו נמלא כחוב ביאור המחמד הזה מחכימה  
 יד הרב הגדול זלתייה ח"ל שאלת ממני מענין מה שבא כחוב  
 בתקוין כחובים רומזים לזרועות ונביאים לשוקים גם מה  
 שבא שם בתקוין תיוקן כיוא בדי' מיג' ע"ב סו' ל"ג ח"ל דאינן  
 אהקריאו אמוראים והאייתים מוסדי ארץ אילין אינן הגאים  
 ואילין הגאים אייתים בהפך אהון ואינן נלח והוד אייתים שלום  
 בו' והיה ראו להיות נבחרו וצורתי שגלתי זה כפי' ספרה  
 דלנשות' אלא דרוש לכל נחם בן זב' כו' ומכל מקום להויליך  
 חלק א' אפשר ואין מדרש בלא חידוש :

## דע

כי הכלה הכלולה נאללה בין תרין דרועין כמ' באררה  
 ונמלאו חכמה ובינה שבה במקום חסד וגבורה שבו וחסד  
 וגבורה שבה במקום נלח וזוד שבו. ונלח ויבד שבה אין להם  
 על מה שיסמוכו ולפיכך רגליה יורדות מות ונאחזים בהם  
 הקלי' (ליקוטי הג"ך פ' יולא פ' ועיני לאה כו') (וטו' ד"ס  
 דז"ן ע"א ודס"ט ע"ד) וגם בראשה שיש בס' נלח והוד  
 פנימיים הנרמזים בעינים אין לה ולפיכך נרץ ליתן עיניו כבוס  
 אל ברכה להמשיכם לה מהזכר העליון והוה מ"ש הסבא  
 כפ' משפטים גלויתחא שפירת' דלית לה עיניו ונאקרה  
 הרגלים יקרה לעינים כי הפסוק נסה סוד הקליפה נטולת  
 אחד מת"ק ממאור עיניו של אדם כי גם הוא יגיעט פנס  
 כדחתה לקליפות כי עין החיים מהלך ת"ק שנה והם חסד  
 גבורה ת"ח נלח הוד נכללים כל אחד מעשר פעמים עשר

הרי ח"ק וטעלת אחד ממאור גבורה שנבזרה בסוד ויהי  
 כי זקן ינחך ותכהינה עיניו מראות כי טעלת גבורה  
 אחרינה שבהם דהא מסערא דחשך קא אחיא ובקדושא דבי  
 שמשי באותו כוס של ברכה נרץ ליתן עיניו בו ואו  
 מהנברת תפוחין קדישין נלח והוד ונקראת חקל תפוחין  
 קדישין יש לה גם כן עיניו למעלה הרמזו' נלח והוד  
 פנימיים ורגליה שבים למקום החיים אלא הזכר והוה משה  
 אס תשיב משבת רגליך אל תקרי אס בחיריק אלא אס  
 בזירי אינא תחאה והוה סוד שבת כי עד עתה הש' אלא  
 ק"ד והשק"ל אין לו רגלים כי נחקלנו רגליו של נחש ולפיכך  
 הוא מבקש עקב וירך יעקב וברכי דרכך ובשבת מחדקת  
 בזירי קשט באתח ולכן ר"ת א"ס תשיב מ'שבת הוא א"ס ואו  
 יש לה רגלים ומסתלקת מר"ע ועולה לטוב ולכן ר"ת (דף ב'  
 ע"א) מ'שבת ר'גליך ע'טוח הוא מר"ע ועולה הש' ומתדבק'  
 בב"ת והיא ב"ת עין המחירה בג' גווי עיני' הרמזו' לש'  
 כעודע ורגלים נחקטים ולפיכך נקראת סעודה זו סעודתא  
 דחקל תפוחין קדישין. והנה כי שמשי היא גבורה אחרונה  
 שבגבורות הסמוכה ללילה שהיא הכלה ומתקדשת מטומאתה  
 על ידי הקדוש הואו ורץ לומר בקול רם זו סעודה חקל  
 תפוחין קדישין וכן טלם והוה ר"ה ביום קדישי וקראת  
 ל'שבת ר"ת בקו"ל ולפיכך היו תוקפין גם כן בע"ש. ודע  
 כי דרכי הכלה וספירותיה נעשו מבינה והוה דרכיה דרכי  
 עשם שהוא עלמא דרתי ודינן מתערין מינה ולפיכך רגליה  
 יורדות מות וכן הוא אומר אלהים הכין דרכה ובשבת  
 נעשים דרכיה מקדש שהיא חכמה והוה סוד הקדוש ואו  
 רגליה עולין בחדש ואין שטן ואין פגע רע והוה חושבתי  
 דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך כי בהיות דרכי המלכות  
 כבוד המחשבה שהיא חכמה או אשיב רגלי ממקום המות  
 אל עדותיך שהם נה"ו ששביני הכלה ועדיה כד"א  
 עדות ביהוסף שמו ושבים רגליה אל מקום נלח הוד  
 שבו והוה העדו' שאנו לריווי' להעיר כליל שבת משומד עול  
 הרין קיימין שני העמודים ויו השאלה ששאלו לבן זומא חמין  
 הרגלים כי אין להם על מה שיסמוכו והשיב כי אין בין מים  
 העליונים שהם זכרים עולם הזכר למים התחתונים שהם  
 שולש הקבוצה אלא ג' אהבבות שהם נה"י שאין להם אחיזה  
 ואמרו לו עדן בן זומא מבחין תקום הקליפות כי שם  
 הרגלים כי בעלותה למעלה והם אלא רגלי הזכר כפנים  
 הכל קדש ודע כי לפי זה לעולם יש א' אהבבות בין מים  
 עליונים למים התחתונים בכל חלקיהם כי חכמה ובינה  
 שבוזר למעלה מחכמה ובינה שבה שלש וכן חסד גבורה  
 שבו למעלה מחסד גבורה שבה שלש וכן נלח והוד וזוהי כבוד  
 ואחר שהודעוין סדר אלינות הכלה מחמייה. אלא לבאר  
 דברי התקוין כי הכחובים הרמזיים לזרועות הם זרועות  
 הכלה שכן אלא נלח והוד כי מזד הקבוצה הם כחובים  
 כבוד רוח הקדוש שהיא המלכות ומזד הזכר נביאים נלח  
 והוד דנבואה היא בעלמא דדבורא כעודע ועל זה הדרך  
 באמוראים ותנאים כי התנאים מוסדי ארץ כי נה"י שבוזר  
 הם מוסדי ארץ כי נחשבים מהם זרועותיה חגי"ת שבה. והנה  
 שכבים זקנים נתבארו מזד נלח והוד שבוזר על ידי שמה  
 בעלמא דדבורא ואלרד נשאריו במחנה בעלמא דטקבא  
 מזד זרועות שבה וזה משה' ותנח עליהם הרוח רוח הקדש  
 והמה בכחובים כי נתבארו מזרועות הכלה שהם כחובים והוה  
 משה' והמה בכחובים :

## שם

בתיוקן כ"א דרך ג"א ע"ב ח"ל כההוא זמנא  
 דיתמחין חיביא מעלמא סלקא לנחא כנונא כ"ד  
 מיגין דאינן שיר פשעו ורל' י' שיר כפול ודא ו"ה שיר  
 משולש ודא יו"ה שיר מרובע ודא יו"ה כו'. והענין  
 הוא כי הנה י' של הו"ו"ה היא כתר יו' הם חכמה ובינה  
 כי כנ' הרש"ו' לא יש ו' יו"ו הוא כנ' אהלעות כי  
 שם סוד י' שהוא ז"א יו"ה הוא כנ' אחרות שהם נה"י  
 ואו נגלות ה' אחרונה שהיא מלכות השומרת אחריו כנ"י  
 ולכן נזכר המרובע אחר הפסוק והכנסו הכלה  
 ה' אחרונה אשר ג' אחותיה יו"ה ש' 4 of 130  
 ושם הוא מקום שלה והנה כאשר אלתן יעלו בנמטריא ק"ל  
 ע"ב כאשר תמלאת כמלוי אלתן יעלו בנמטריא ק"ל  
 ונחלמים

ומקרא הוא בנזקי ולא כהז שהוא בדבורא אח"כ ראיתי להרב דב"ש זלתי"ה ד"ד ע"ג שאלה ע"ל והנדפס וחדש ד"ד שאלה וי' והצ"ח לטובו ג"כ בספר ח"י דק"ה דהנבט על מר זקינו ז"ל כו"ש דכתב בקוף השאלה דקושים הרמ"ז הוא על מונח שהי"ץ הרב ז"ל דח"י יש הכל ובודאי שהוא על קדר המדרגות שכתב שבח"י כלול חז"י"ע ומוקרא בעשיה דח"י"ות ומשנה צ"י"ה וכו' וצו"ח אומר דהורה שבכתב הוא צו"ח דח"י"ות ותורה שבצ"פ הוא בנזקי דו"ח דח"י ועל זה מהר"ן דמוקרא הוא בעשיה דו"ח דח"י וכו' יע"ש ובכונה תרובו של הרב ש"ס זלתי"ה עי"ן מה שהלריך ע"ס לפירושו קמיו וע"ס ועוד ע"ס כהז לחר"ן כונה דקדוקים על רבינו ומוקוס למקוס הכו' בשער הגלגולים הסותרים זה את זה יע"ש עוד עי"ן ע"ס בענין התורה צב"ה הכו' בשער הכוונות בכונה צורך ח"י"ו וכו' ד"ע ע"ד וד"י"ב ע"ג [ד"ע ע"ג וד"י ע"ח] ובענין לימוד תנ"ך ודבריו ג"כ הוצ"ח בספר חנה ליעקב דק"ה ודק"ו יע"ש והחנות דכאן היה לו להעמיק ולהרחיב הדבור ולהיות דענין זה עמוק עמוק וארכה אחרן מידה ורחבה וכו' יש ידעתי פתח ערכי ומיעוט שכלי דמה ח"י לז"ח לפני הרים הצהרים גאוני עולם בדברים העומדים ברוחו של עולם וגם שכבר עמד וערה פני"ש הימני הגאון הגדול מר נ"הו ר"ה הרב דב"ש זלתי"ה די לסי"ת זוכה להצ"ן פירושו על דברי רבינו ויה"ר זכותו יגן עלינו ועל כל זרעינו להצ"ן עומקי סודות תורתנו הקדושה כו"ח. ועי"ן בנה"ש דק"ב [ד"י"ח] הקדמה וז"ל הכשמות רז"ן עיל"ין ובהקדמה ברכת התורה יע"ש :

**ובענין**

משנה שהוא צ"י"ה ותלמוד בבבלי קשה אך יחכן שושנה שהיא עיקר התלמוד יהיה למטה צ"י"ה והגורל שהיא פירושו יהיה צב"ה וקושים זאת היא ע"ד המ"ל בענין תש"כ"כ שהיא בעשיה ותורה שבצ"פ בח"י"ות ברי"ה י"ה :

**גם**

עי"ן בענין עסק התורה בפרד"ס כתב רבינו בשער הגלגולים דח"י ק"ף הקדמה י"ז שהוא בח"י"ת דח"י"ע יע"ש עוד כתבתי בענין למוד התורה בקינעניקי ש"ס על ע"ס ח"י"ב בשו"ת [לקמן וי"ש בענין לימוד הקבלה ד"ה אח"כ וכו' ] . עי"ן וי"ש בשער המ"ות הנדפס מחדש בק"ף הספר ומכ"ס ח"י שבזו"נינו בענין לימוד התורה בפרד"ס ח"ה וקושים בפרטות וא"ן ע"ה שבח"י וקושים לעמוד על דבריו :

**ש**

א"ן ראוי לנטות ולחשוב ומקבר קטן וכו' וכל וי' שנפשו ח"נה ממוקנת כל לדעתו תמיד וק"י קטן עי"ן בספר חנה ליעקב דק"י"ח ע"ד : שם והנה יש מאוננים בזה"ר הלוקים כי כל בחינות אלו הם בנזקי ע"כ לעיל באות הקודם וי"ש ק"י ח"י"ה דק"ה : שם גם יש מאוננים אחריים בחיקויים כי הכבי"ח הם בנז"ה דדבורא וכו' עי"ן בשער רוסי"ק בחח"י ועי"ן להרב דב"ש ד"י שאלה כ"ע [ד"י ע"ח] ספר ח"י"ה דק"ה עי"ן בשער מאונני רש"י בחיקויים ד"ח ע"ד ושם הרב דב"ש דק"י"ח [ד"ה"ה] וי"ש בזה יע"ש :

**ש**

כי בקבלה יש דרכים ובח"י ומדרגות הרבה ומחלקים צ"י"ק בנזקי דח"י"ות ע"כ שנה"ה לע"ד שהוא פרד"ס של קבלה ועי"ן בשער מאונני דכ"י רע"ד דפניויות הקבלה הוא נגד ח"י"ה יע"ש ועי"ן וי"ש לעיל בחח"י הקדמה שער המ"ות ח"ך כל חלקי התורה כולל ד"י יע"ש :

**ש**

והנדפס והאגדות והגזו"ס הם בשאל בחינות ח"י"ה ע"כ כראה שהם צ"י"ה די"ה ח"ך בחלמוד לא פ"ס רבינו חז"ן מו"ק שבו ו"ה הם צ"י"ה שבו וכן במקרא ובצ"י"ה אשר בחנה"י ו"ה צ"י"ה תורה היא בבח"י"ה וחגי"ת שצ"י"ק דעשיה [כתב בחנה"י וכו' עולם יש פרד"ס] :

**ש**

כי תורה נביאים וכתובים בחנה"י דעשיה עי"ן באורך בספר דב"ש ד"י ע"ג שאלה כ"ע [ד"י]

והוא ג"כ בספר ח"י"ה דק"ה יע"ש : שם ועתה נבאר הכונה וכו"ן כי התורה היא בח"י"ה ד"ח כל"ו ולכן יכו"ן צ"י שנות בח"י כל"ס וגם בח"י"ה וכו' כמובאר באורך בדורש שנות הספ"י ועי"ש שיע"ב ע"כ [שער הפקוקים פי לך לך ד"ך] ע"ח שו"ד פ"ח ופ"ב ופ"ג שער ההקדמות ד"ח ועי"ש ח"ך ומחלק הסו"ה צ"י כל"ס והוא ח"י חנה"ה ככל"י ח"י"ה ד"ח ו"ו ככל"י חנה"ה ח"י חנה"ה ככל"י פניו"י יוד צ"י"ס דכולס יע"ש ועד"ן צ"ס ח"י"ה וק"י דהו"ה חנה"ל יע"ש :

**ג**

עי"ן לעיל בדבור הקודם דנקט ח"ך בחנה"י דעשיה ולא נקט כל"ס ד"ח וכא"ן ג"ל"ה סודו דעלתה הסכמותו שהוא בחנה"י דעשיה ד"ח דח"י"ות דכבר כתב ד"ש ומאמר"ם שהיא בדבורא כח"ל ועי"ן להרב ש"ס זלתי"ה בכונה הלימוד תנ"ך של ח"ך ליש"ר דקידר ג"כ כל"ס דחנה"י ד"ח יע"ש באורך בהקדמתו ע"ס . כא"ן כ"ב א"ח וק"ה דזה קי"ח וי"ש סיכו"ן בשמות ד"ח דח"י"ות דלעיל כתב דמוק"י וכא"ן כתב כל"ס ד"ח ע"כ וצו"ח ח"ן כא"ן ק"י [עי"ן בספר דב"ש ד"י ע"ג שאלה כ"ע [ד"י"ח] ע"ס ח"י"ה דק"ה] :

**ש**

ופ"ח שונעתי וממורי ז"ל סיכו"ן צ"י הו"י"ת ש"ס ציבור חנה"ל ח"י צבורק וצ"י בתיקוד לבח"י בחלכות [פירוש ו"י שבגופו ד"ח] ח"ל אח"כ שונעתי סיכו"ן בהו"ה ה"קוד [פירוש נקודת סוד] גם יכו"ן ח"ל החלכות שבנזקי ד"ח ע"כ פירוש טוקי הנפגרת ד"ח בת זוגו ולא יכו"ן צ"ה רק ככל"י החילוק שבנזקי וכו"ה [עי"ן בספר לקו"י תורה פי ז'] ועי"ן בקדור להרב ש"ס זלתי"ה בכונה לימוד ח"ך לישראל ח"ך לא נודע שז"ע הו"ה דוקא ככל"י ח"י"ה ולא ככל"י ג"י כל"ס שז"ע ע"ד תנ"ה ד"ח ועוד למה ח"ן ככל"י י"ס שלה וכן צו"ח רק בחנה"י מושך אור תורה ואפשר להיות יקוד דאז"ה הנקרא תורה המושפע ומחנלה ונתנה"י ד"ח ולמטה ועי"ן וי"ש בענין ח"י"ה ח"ל צ"ס צ"י וי"ס ח"י בשער הכוונות דרו"י ק"ח יע"ש :

**ב**

יקוד וחלכות כחצ"י עי"ן שער מאונני רש"י ד"ח רע"ד ועי"ן להרב דב"ש ד"ז ע"ג ודק"ע ע"ד [והחדש ד"ה"ה] פעם אחר יקוד כחצ"י פ"ח וחלכות יע"ש ו"ה שהי"ץ שונעתי ה"קוד ד"ח נעשה כל קונת חנה"ל כו"ש צ"י"ח שכ"ע ספ"ח יע"ש :

**א**

נשאר להצ"ן דהו"ה זו דתיקוד לבח"י לא כתב רבינו וכן בקדור לכו"ן צ"ה בקרי"ת המושג רק בכחצ"י ותלמוד יע"ש וכן צ"ס ח"י לא כתב סדר קרי"ת לקרות נביאים וכתובים וח"ה ח"ה :

**ו**

בענין הו"ה זו דתיקוד לבח"י דנקט רבינו צו"ח שבגופו ד"ח ל"ל דל"ח כן כתב צ"י"ה שו"ד פ"ח ופ"ב ובשער ההקדמות ד"ח ד"ס כתב דו"ל ד"ח ח"ן צ"י תיקוד וכן צו"ח הנפגרת החללה י"ס כתב ע"ס ח"ן צ"ה רק הו"ה ח"י ככל"י י"ס שלה בלתי תיקוד יע"ש וכן כתב ג"כ עוד בשער דהו"ה דצ"ן יחוד ח"ל שיעשה האדם כק"ל לקדושה יע"ש ובקדור להרב ש"ס ז"ל צ"י"ה בכונה המרכבה קודם התחלת התפלה ובצורך שאמר וכו' וכן צ"י"ה קודם התחלת העו"ה כתב צ"י"ה הו"ה דו"ל בתיקוד לבח"י וכן צ"י"ה וכן בכונה המושגת המוחין בק"ש ועו"ה צו"ח ח"ד בהמשכת המוחין דח"י"ה דכ"י"ה ופני"ה דח"י"ות המושך ל"ס שלם דו"י ד"י"ס ח"י"ה כתב ח"י"ה בתיקוד לבח"י וכן בעו"ה בכונה ו"ל"ת צה"ה בהמשכת המו" דצ"י"ת ובצ"י"ה ד"י"ה ח"ך ל"ח וכו"ל וצו"ח ח"ך ע"ג יע"ש כראה לע"ד ומכא"ן לומר הרב ש"ס ז"ל לכתוב בקדור ח"י"ה בתיקוד לבח"י : שם אח"כ יקרא ונשנה ונדע כי המשנה הם ו"ק דמוק"י ד"ח כח"ל ו"ס צ"י כל"ס חנה"ה שבו קלותיה וכו' ל"ל למה צ"י קלותיה [ספר ת"ח דק"ח ע"ב] חנה"ה דוקא ו"ה יקרא וכו"ן ככל"ס פניו"ס וח"י"ות וכן

שמן חלק ד' (ב) למהרח"ו ז"ל ששון

בסמוך ובקדור להרצ שם לא כחצ לכיין זו :  
**ש**ם כמזואר אללינו בשער התפלות צענין יום היו וכו'  
צשער הכוונות הנדפס נחדש דמיא והוא צקוק  
דרוש ויהי נועם וכו' : שם אלז צשאר לילי השצו עין  
ראוי לקרא ונקרא לפי שהמקרא הוא עשיר והלילה עלמה  
הוא צחינת העשיר והכל הוא דינין ואין ראוי לעורר דינין  
ע"כ ויש הלילה הוא עשיר כן כחצ צכיו ועיין ט' הכוונות  
דסי' ע"ב והוא סוף דרוש ויהי נועם דמיא ע"א והוא  
דרוש א' התפלת ערבית וכן להיות דינין צלילה ניסה אך  
נקרא שהוא דינין זה תימא הלא נקרא הוא יותר רחמים  
שהוא צחנה"י דעשיר דז"א דל"י צחינת דכורא ומשנה  
ותלמוד הוא צבריאה וי"ירה יותר חמתון איך ילמוד צלילה  
נמלא עליונים למעיה ותחתיים למעלה היות יותר רחמים  
וצוהר צכיו כחצ כמה מעלות עוצות לקום צחנות ולעסוק  
צחורה צבעים ואיך יתכן זה אך נראה העעם כמיש רציו  
צעיח שלי"ו פ"ב וצוהר צ"י והי צהיכל קדשו דכש"א הוא  
צנחק שלו הוא רחמים וצלילה יורד המלי צצ"ע וגם מ"א  
ומקלקים המוי ככו' צשער הכוונות צדרוש ד' מדרכי  
הלילה וצדרוש ה' דתפילין ובספר עו"ח ד"ה ד"ה ז"א וכו'  
וצפע"ח צהקדמה יע"ש ולכן מחצרים הדינין ועיין צעי"ח

**ש**ם ומוסס חצין ודי צזה :  
ותכוין עתה לכולל יחד ע"ד ה' שערי צינה וכו'  
כולם ככללים ציקוד ע"כ עיין צשער הכוונות דרוש  
ג' דסוכות וסוף דרוש ו' דעמידה צצרכה מודים צמילת כי  
לא תמו סקדיק יע"ש והס ה"ח כ"א כלול ומעשר הס ה' ו'  
יע"ש צכיו ע"ח שכי"ה פ"ב כלל ו' וחי יע"ש :

**ש**ם מלות ח"ת כבר ציארנו כונת ענין כונת שמו"ח כי  
צ' ונקרא הס הח"ת ויסוד האי חגום הוא צחתי  
שלהם שועתי מוולחי כי א' חגום הוא צנוק דז"א וכו'  
עיין צעיח שלי"ד פ"ב כלל ח' ושער ההקדמות דע"ו ומצ"ש  
דק"ז עולה תמיד צסופו דרושי ר"ה ופע"ח ר"ה פ"ג [שער  
הספוקים פרשת לך לך] ומסס חצין איך שניהם אמת והס  
צחאריס דז"א הניתנים אליה צעת הנקירה אך ל"ע גדול  
לידע מה ענין רצועים אלו הניתנים לה עתה והוא דרודע  
מכל אלו המקומות דרצועים אלו הס צז"א וצעת הנקירה  
ניתנים לה ומחרת פצ"פ ועיין ג"כ צקדור להרצ ש"ש ז"ל  
צכונת העמידה צמילת צזהה והוא אחר שכבר המשכנו  
כל המוי דחור צז"א צכונת ק"ש ועמידה ועשינו צנין  
לטוקי עד וולת צזהה אז ומקלקים כל המוי דנה"י דחי  
צצחוק ז"א וניתנים אליה ואז נכסר ולוקחת את עשרה  
רצועי היות פשוטות ומחרת פצ"פ אי"כ לריך לדעת מה  
ענין נקירה ונחיתת רצועים אלו עתה כל יום אחר חפלה  
אחר שכבר נעשה הנקירה ע"י הפילתינו צעמידה וא"ת  
דצח"י נקירה דז"א דצח"י הש"י לצד ודצח"י מלות לימוד החורה  
לצד אי"כ קשה למה אין חרגום צקריאת החורה צכ"ת  
ציום השצת לעשות להס נקירה ועוד וחי נעשה להס לז"א  
צנין א"א קודם קריאת החורה כדי לעשות להס נקירה  
וא"ת שע"י קריאת צמקרא נעשה להס צנין אצ"א וע"י  
קריאת החרגום נעשה הנקירה וניתן צה עשרה רצועים  
הכו' אי"כ לריך להצין וחי חזרו ומשך המוי לז"א שהיו  
חוד הטוקי צעת הנקירה פירוש צחיזה קדר קריאת החורה  
ומשך וחי דפצ"פ דרודע דחורים המוי דנה"י דחי שהיו  
חוד הטוקי חורים אחר צנינה לז"א ולריך לעלות מ"ן חיקף  
אוחס המוחין שנסתלקו וטוקי שהס ציות וצכ"ת  
חכמות ומסדים שנסחרו ע"ג רישא דז"א עולים ל'  
ומושיכים מוי דפנים צפנים [זה דוקא צריה  
חכמות ומסדים דוקא הס העולים לז"א ככו' צש  
ועיין צקדור] ואח"כ מדווגים ז"א ככו' צאורך  
צש

וכן עדין צקריאת התלמוד דנקט שהוא צכלי חילון דוקא  
ולא נקט ויהא הקריאה השיך לכלים פנימים ואמלעים  
ואפטר כמס"ל צדצור הקודם דצקצלה ותלמוד יס"ס ויס  
דרכים צצה וכן צילי י"ס והמשכה צי קלותים והמדרכים  
והאגדות והמזמים הס צשאר צחי הילכה יע"ש אי"כ עדי"ו  
י"ל צחלילות וצריאה שצהס קצלה ותלמוד דרכים הרצה  
היינו תלמוד ירושלמי וספרא וסיפרי ותקפתא כמו שמיני  
גבי ר' יוחנן צן צכאי דהיה יודע כל זה ואפילו שיסת דקלים  
כמיש צחלמוד צמקי סוכה דכ"ח וקצלה אפטר הוא ענין לרוך  
שמות הקדושים ולרופי אוחיות החורה כמיש גבי צללאל  
יודע היה צללאל ללךף אוחיות אשר צו נצראו שמים  
וארץ מאלא דיש צחלילות קצלה והוא ענין קודות החורה  
הקדושה סה' צזורה והו חילוי יוס פנימיות והוא ענין  
הלרוך ומגבלל האוחיות החורה ושמות הקדושים עד שצא  
למדריגה של נבואה כרודע ועיין צשער מאמרי רז"ל צפ"ה  
דאצות דכ"ב רע"ד שצכה רציו ז"ל וצקצלה עלמה הפנימיות  
שלה נגד הא"ס שהוא מחלבצ נגד ספירותיו ע"כ ול"ל מה  
ענין החורה אשר כנגד אור הא"ס עיין צנה"ש דק"י צ [ד"ז]  
והוא הקדמות מחלבצ הנשמות שצחצ' שהחורה היא שורש  
אוקור עלמות אור הנכנס"י המחפסט צכל פרי והוא אור  
הא"ס המחפסט חוד הנכנס"י יע"ש וענין זה עמוק לידע  
שורש החורה צכל פרטיה על זה נאמר אחרתי אחכמה  
והיא רחוקה ממני ולרובה מארץ וידה ורצה מני יס  
והסס ירכיו ועיין להרצ דצ"ש ד"ה שאלה מי וד"י :

**ש**ם ואח"כ צחלמוד ע"כ פ"י והס צו כלים חילונים  
צכ"ו קלותים דצרי"ה שצה ככו"ל ופשוט :

**ש**ם ותכוין צצחי החילוי שצכולס והוא רצוע סס אדני  
כזה וכו' פירוש צכלי חילון דמלכות דטוקי וזה  
דוקא צחלמוד אך לא צלימוד המשנה דדיצור זה שיך צמאי  
דקליק מיינה והיינו תלמוד וסס יכוין וכן נראה ממה שצחצ  
הרצ ש"ש זל"ה"ה צקדור צכונת לימוד המשנה וגמרא של  
אק לישראל דקידר לכיין דוקא סס אדני צכחצים וצחלמוד  
אך לא צמושנה יע"ש אך ל"ל מה ענין סס אדני צרצוע  
זו צכלי חילוי דצריאה דטוקי הלא אין כל זה רק צנוק דז"א  
דחלילות ככו' לעיל גבי כחוצים וצעיח שמיד פ"ג וכלי  
דצריאה הס ולירופי הויה ואדני אלד"ים פשוטים ככו' סס  
צפ"ה ולא עוד אלא דכלי חילון הוא אלד"ים ולא אדני  
ואפטר שהוא צצחי רצוע אדני שצכלי חילון דמלכות דז"א  
דחלילות דצריאה שצה דרודע דכל עולם כלול ומצביע ויס  
צה אצ"ע צצריאה שצה וחל"י דצרי"י יס סס אדני והס  
מוסס דוגנות כלים דחלילות דל"י דז"א אשר החתימו חותום  
צחלילות דכל העולמות כמיש צעיח ש"ו פ"ב ושמי"ב פ"ב  
יע"ש אח"כ ראיית צקדור שצחצ ח"ל יכוין להושיך נכנס"י  
לפי ולי דעשיר דצריאה דטוקי דז"א דל"י רצוע אדני יע"ש :

**ש**ם אח"כ צקצלה חכיון להויה דמייה דאלפין ע"כ כאן  
רציו לח פרט ח"ה וקוס כונה זו פירוש צחיזה  
ספירה מייס אס הוא צכל י"ס דחלילות שצה או צח"ת  
שצה דכל י"ס דל"י נקראים סס מייח ונגלחו ככו' צפתיחת  
חליות צתיקורים חיקון א' והוא אורך חל"י יע"ש וכן צח"ת  
הוא סס מייח וצשער הגלגולים דחי הקדמה י"ו צסופו  
כחצ רציו דהחורה היא צח"ת דכל העולמות אצ"ע ועוד  
מחי שנה קצלה להיות צח"ת ולא צויק דל"י ע"ד הושנה  
ותלמוד ועיין צכונת הלש"ה יסוד של קודם הלימוד הקצלה  
צעיח צח"י ובספר פ' צחחילת הקדמות הספר שצחצ  
לכוין צסס מייח ח"ת ח"י חל"י יע"ש והיע"א [ועיין צשער  
הכוונות דע"ו ע"ב דרוש קדיש :] שם ופ"א שועתי כי  
צושנה יכוין צחוייה דצ"ן ע"כ גס לא זכיתי להצין מה  
ענין סס צ"ן ציירה הלא סס צ"ן הוא בעשיר ככו' לקמן

שקב מעבדו וכל מעשהו נתייסק בעד זכור וכן כל אמן הארות שהי' ראוי ללמא ליעקב ולא

לקוטי ואתתנן תורה צב

**ויתעבר** ה' בי למענכם, כבר ידעת כי משה יש לו בחי' קטנות וגדלות וכן כל הגשמות כולם הם דוגמת ז"א שיש לו עיבור וקטנות וגדלות, וכוד הענין כי הלא הש"י נותן חכמה בפרנסתו הדור כפי זכות הדור וכאשר חטאו ישראל בעגל גרמו שיחזור משה בסוד העיבור והפסיד שאר הארות שהיו לו ולא היה לו רק בחי' הארת עיבור לבד וחזר לקטנותו, והנה העיבור של ז"א הוא הו"ך אמא עילאה בצענה וזהו "ויתעבר" י"ו ב"י למענכם בי חזר משה לנכס חו"ך שם הו"ה שהוא אמא עילאה ונתעברה ממנו פעם אחרת לכן הוא ר"ת יו"ב"ל כי אמא עילאה נקרא יובל היא שנת ה' שנה כי כמו שהעונות גורמים להתחזר ז"א לסוד העיבור כן ג"כ לפרנסתו הדור, גם דע כי כבר ביארנו כי כמו שיש בישראל שהוא ז"א ויעקב שהוא אחרונים דחכמה והוא כלול מקין והבל כי יש בז"א בחי' קין והבל כן יש ביעקב ב' חלקים ח' מקין וח' מהבל, אמנם בחי' שהוא בז"א הג' ישראל הוא קין עלמו בנו של אדה"ר ובחינתו ביעקב נקרא יובל והוא סוד ותלד עדה את יובל והוא לוטש כלי נחושת וברזל כי הוא בחי' הנבורות וגם הוא מבני קין כנזכר בפ' בראשית ועתיד לחקן ע"י משה ובפרט בדור האחרון הזה שהוא סוד בחי' יעקב כוודע: ויתעבר ה' בי למענכם הנה הע"ר מקליפת משה ויאלו בלא זמן ולא נתקו ולכן חטאו ומה משה כדי לעלות למעלה לקבל שפע ולכן אין דור שאין בו משה ובעלותו מוזוג א"ו"א ומתעבר בבינה י"ב חודש וזהו "ויתעבר" י"ו ב"י למענכם י"ב ור"ת יובל שהוא בינה הג' יובל וכשולד בפ"א לא הולך רק בז' חדשים כי לא היה לר"ך כ"כ ביור, והבן כי בבינה יש

מעמי המצות

ד"ו נבנו וו"ו בח"ה, וננ"ה הוא בסוד הכאה כי"ד ה"י פ' ה"י בידין בנח"ה"א פעמי' ה"א בח' בהוד ה"ה פ' ה"ה בח' ביסוד וכל אלו מיסוד דלכא ואמנם בכל בחי' לר"ך לשחק ה"ה בעממה עממה כי"ד ג"ר שהוא ה' בג' מלוי' עולים ל"א חלרף עממה ה' עממה ויהיה הכל ג'י לאה. וננ"ה שהם בליו"ר' שלה עולה מ"ב ועם ה"ה עממה מ"ז ג'י הוי' והה"י וב' בחי' אלו שהם ל"ו מ"ז ג'י פ"ג והוא סוד ב' מלוי' דע"כ פ"ג שהוא מ"ו ול"ו, וננ"ה שהם ההכאות עולי' שם"א ועם פ"ג הנז' הם ג'י אד"ה והוא סוד לאה הנעשית מדת כוודע והנה כשהסיר מד"ה מתורה ישאר קס"ז והוא שם קס"ז אחרוני' דבינה כוודע כי אחרוניים דבינה הם ההכאים בז"א ואמנם כאשר יאל אור התורה שהיא מיסוד דלכא ללאה אז יש הסק יסוד הבינה בינתיים שהם קס"ז אחרוני' דס"ג כי מתמעט אור החכמה ואלמא לוקמה כמנין קס"ז והשאר יתנ' ללאה: קביעות התורה בכל יום מעילא לתת חור"ה נביא"ים כחובי"ם משנה חלמוד קבל"ה ושוב לחלק החלמוד לג' אחרים כרייתא חוספת' מימרא ובקראו חור"ה יכוין הוי' בניקוד חולם שהוא בח"ה הנקרא חורה ונביא"ים יכוין ב' הוי' ח' בחירק וח' בקונווהס ל"ה וכחובי"ם יכוין ב' הוי' ח' בשוק וח' יקוד נכחות והם מיבור יסוד ומ"ל ובקבלה לשם מ"ה כאלפ"ו וכמשי' בהק"ן ב"ן ובחלמוד

לשם ארני': סדר קביעות התורה בכל יום יחלוק פ' השבוע לה' חלקי' ובכל יום יקרא ח"ה עם חרגוס שלו גם לבין לח"ה דז"א לג' בחי' שבו ולהוי' בניקוד חולם בסוד פרמתייהס (נשמה) נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש. אח"כ יקרא נביאים וגם נביאים שקורא יקרא גם כן החרגוס שלהם פכו' ח' מקרא פ' ח' חרגוס ויכוין בהם לג' בחי' ג"ה דז"א ועם ב' הוי"ו בנקודתם כנ"ל. אח"כ יקרא כתובי' ויכוין ליסוד בג' בחינותיו ובהיותו ובנקודותיו ביסוד ז"א, גם לבין למ"ל שבנוק' דז"א בחי' המיונה מכולם ואח"כ מעט משנה ויכוין כמה שנה', והענין כי עתה יש לנו ו' סדרי משנה והם מלך ו"ק נוק' דז"א והם בז' כלי' האמצעי' דז"ק שלה לכן כפי סדר שחקר' כך חכיון וסדר' הם זרעים בחסד מועד בנבול' נשים בח"ה מיקין בנח"ה קדשי' בהוד פתרו' ביסוד וחלמוד בחי'ונה מכולם כנ"ל:

**כונת** קריאת המשנה דע כי משנה מס"פ בי"ז וחכיון להעלות היצי' לכריאה והענין הוא כי המשנה ביצי' וע' קריאתך חכיון שמן אותיות משנה יהיה נשמה ווודע כי נשמה בכריאה וסוד נשמה זו ר"ל כ' משנה גימ' אל שדי שהוא עולם הכריאה כוודע כי לכן זכה משה לבינה המקבל' בכורסי' וחכיון כי הם סוד קפ"ד קס"א שהם א"ו"א בעולם הכריאה ג'י משנה וחכיון להוריד האלה מב' שמות

י"ב מזלות רמז באותיות בינה י"ב, כ' שערי בינה, ס"ח וה"ג: ויתעבר ה' בי למענכם



## כונות פרטיות

דחיה ונרנחיי דנשמה דנרנחיי דנפש דרוח דחיה שהם הויה בניקוד  
חרק הויה בניקוד קיבוץ גם יכון בבי אהיה בניקוד הנז' שהם  
מקסי נרנחיי הנז' :

**הרנום** וכשיקרא התנוג דנביאים יכון להמשך נפשות דיחידות  
דנר דנרנחיי דחיה ודנשמה דנרנחיי דנפש דנפש דרוח דחיה  
מלוכשים במלכיות דכתרים דחביר חגית נהיי דנה"י וחגית דחח"ן ודבגיה  
והם מ' ריבועי הוירת שהם מ' אחרים דמ"ם דחח"ן ודבגיה דסרצו  
הנז' לחח"ן ובגיה דגים עשיה דנוק' דזיא דאצ"י ועיכ נגס"ים סרצו  
חח"ן ובגיה דעשיה דנוק' דזיא דאצ"י מהזיא דעשיה דעשיה דז"א  
דאצילות :

**כתובים** וכשיקרא כתובים יכון להמשך לני כלי יסוד דעשיה דזיא  
דאצ"י שהם דתיים דעשיה דזיא דאצ"י ולכלי חצון  
דמל' דנוק' דעשיה דזיא דאצ"י נרנחיי דחיה ונשמה דרוח דנרנחיי  
דנפש דנפש דרוח דחיה ונרנחיי דנפש דנפש דנפש דהיה שהם הויה  
בניקוד שורוק הויה בני צבאות וגם יכון לבי אהיה בניקוד הנז'  
למקסי דנרנחיי הנז' :

**תרנום** וכשיקרא תרנום דכתובים יכון להמשך נפשות דיחידות דנר  
דנרנחיי דחיה ונשמה דרוח דנרנחיי דנפש דנפש דרוח דחיה  
מלוכשים במלכיות דכתרים דחביר חגית נהיי דנה"י וחגית דתי דעשיה  
דעשיה דזיא דאצ"י והם מ' ריבועי הוירת שהם אחרים דמ"ם דתי  
הנז' לתי"י דגים עשיה דנוק' דזיא דאצ"י ועיכ נגס"י דתי דעשיה  
דנוק' דזיא דאצ"י מהזיא .

**משנה** וכשילמד במשנה שהיא בכלים דרק דיצירה דנוק' דזיא

דאצ"י

המינוי הנז' וחות  
היולאים מן ה' נקודין הם  
ולפי שכל קריאה זו  
הנז' שהם כפ' והיה צי  
וע"ש (ו) בסוד פסוק  
ובליל ו' תקרא כ"ז פס  
השבוץ אין ראוי לקרא  
דינן ואין ראוי לעורר  
יכול להרא מהרא א

# סידור תפלה להרש"ש

יכין לעשות עלמו מרכבה וכסא לאדם דכריאה דקדושה.

מוח שמאל בינה  
**יהוה**

**אזן שמאל**  
יוד היואן הה  
כמס' אל יהוה פ"ס

עין שמאל דכריאה

יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי

גלגלתא

כתר  
**יהוה**

דעת עליון

יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי  
יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

דעת תחתון **יהוה יהוה**

חוטם

נקב ימין פ פ נקב שמאל

פ פ  
פ פ  
פ פ

**אהיה אהיה אהיה חילו**

**אהיה יהוה אהיה חוטם עם ד' אותיות וסכו' גי' חיים.**  
**פה**

גי' ס"ג וכ"ג אותיות דה' מולאות הפה יוד הי ואו הי  
אחה"ע גיכ"ק דשלג"ת זסשר"ץ בומ"ף

יוד הי ואו הי אהיה פנימיות הפה

יוד יוד הא, יוד הא ואו גי' פ"כ חילוניות

**קול יהוה.** גי' יופיא"ל ע"ה **דבור אדני**

**קול ודבור יאהדונהי**

**דבור** גי' כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות והכולל.

יהוה יוד הא ואו הא מספר ואותיות. ס"ה פ"ה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ק"ל

זרוע שמאל גבורה

**יהוה**

שוק שמאל הוד

**יהוה**

רגל שמאל גי'

גופא ת"ת

**יהוה**

צריס יסוד

**ינהונוהו**

עטרת היסוד

מל' **יהוה**

זרוע ימין חסד

**יהוה**

שוק ימין נצח

**יהוה**

רגל ימין גי'

א כתר

ב חב"ד

ה חג"ת בה

י יסוד

ס מלכות

יוד אלת. הי הי, ויו יוד, הי הי יוד אלת, הי הי, ויו יוד, הי הי  
צרוך

# כונות פרטיות

יום ששי יסוד ומלכות

קדשים

טהרות

נזיקין

להמשיך היות דנרנחי	להמשיך היות ונשמות	להמשיך נישמות דנרנחי
דנחי דנפיש דנפיש	דרוח דנרנח"י דנחי	דנחי דנפיש דנפיש
דנשמה דנפיש דחיה	דנפיש דנפיש דנשמה	דנשמה דנפיש דחיה

דנפיש דחיה

במוכנ

ש שד שדי

בם

להחן דנחי דעשיה	לדתי דנחי דעשיה	לכניה דנח"י דעשיה
דבריא דנוקבא דזיא	דבריא דנוקבא דז"א	דבריא דנוקבא דזיא
דאצילות	דאצילות	דאצילות

להמשיך נרנחי דנחי דנפיש דנפיש דנשמה דנפיש דחיה

א אר ארנ ארני

לפרצוף מלכות דעשיה דבריא דנוק' דזיא דאצילות

קבלה יכוין בשם מיה שהוא בתית האצילות דנוק' דזיא דאצילות

יוד הא ואו הא

ליל ששי יכוין בקריאת כזו פסוקים מקרא סיא וְהָיָה בְּנִקּוּד הַיְרִיק.  
יום ששי

תכף אחר הפי' שתית עודנו מעוסף בטלית ותפילין יוציא סית כשר ויקרא בו כל ס'שת השבוע שמות כל פסוקי בים בניגון מעמים והתרגום יכול לשמוע אותו בלי ניגון ובלי מעמים מפי אחר והוא אומר אחריו ויוצא ויכוין בקריאתו לכוונת המקרא והתרגום כנזיל ועוד

יכוין



# כונות פרטיות ח

י יֵה יֵהוּ יֵהוּה <sup>כלח</sup>  
י יֵה יֵהוּ יֵהוּה <sup>סוד</sup>  
י יֵה יֵהוּ יֵהוּה <sup>יסוד</sup>

כתובים להמשיך נרנח"י דחיה ונשמה דרוח דנרנח"י דנפש דנפש  
דרוח דחיה לג' כלי יסוד דעשיה דז"א דאצילות ונרנח"י  
דנפש דנפש דנפש דחיה לכלי חיצון דמל' דנוק' דעשיה דז"א  
דאצילות:

אֵהוּ הַהוּ יוּ הַהוּ נרנח"י מקיפיים

יוּ הַהוּ ווּ הַהוּ נרנח"י פנימים

ג' כלי יסוד  
יאהדונהי פנימי

שׁוּן שׁוּן דלת שׁוּן דלת יוד <sup>אמשי</sup>

שׁוּן דלת יוד חיצון

אַהִיָּה נרנח"י מקיפיים

יְהוּה נרנח"י פנימים

א אד אדנ אדני כלי חיצון דמל' דמק'

תרגום דכתובים יכוין להמשיך נפשות דיחידות דחיות ונשמות  
דרוחות דנרנח"י דנפש דנפש דרוח דחיה מלובשים  
בש' מלכיות דכתרים שהם ט' ריבועי הויות הנז', למטה דחב"ד

פנימיות דחיצובות

אהב יכין להמסך ב' כלמי המנו דאופ דגד לפט לחיט לאנא שניהם לחון נגה לתי דחבר —  
והגה נהי לפעמינו לחלוטו דחונב וכתי לוא "

אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה

אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה

אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה

מנה בינה לאבא  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי

חסדים לאבא  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי

מנה חכמה לאבא  
יורדי ויורדי  
יורדי ויורדי  
יורדי ויורדי  
יורדי ויורדי

מנה בינה לאבא  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי

חסדים לאי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי  
אלף היורדי

מנה חכמה לאבא  
יורדי ויין  
יורדי ויין  
יורדי ויין  
יורדי ויין

ג' כלי בינה לוא  
אלף אלף הא אלף הא  
יורד אלף הא יורד הא  
אלף הא יורד הא

ג' כלי דעת לוא  
יורדי ויין דוא  
יורדי ויין דוא  
יורדי ויין דוא

ג' כלי חכמה לוא  
יורדי ויין דוא  
יורדי ויין דוא  
יורדי ויין דוא

ונסארים

ונסארים סס חלקי המנו דחבר ונחין סחבת נהי לחות  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה  
אהבה אהבה